

דמאור פרשת בלק הגדול

וואז ע"ס צלע"ס דעצו אהו עמו הוא כמותם עסקו
 דברים בעלים ומדריגתו לא ה' ונחמה סכנתו וישראל
 ע"ה ראי לך אלא הכל ה' לזרד ישראל וגם זה לא
 ה' צלע"ס ה' כמו שאמר רק בשם חלקים כע"ס בזה"ק
 זה עשאל לו מי האכסים האלה עמ"ך דה"ה עמ"ך
 עשה יתר אלא עשאל לו מי האכסים האלה עמ"ך
 ובי ראויים הם להיות עמ"ך וסלא אהה חומר שחתם גבית
 מכל העם וא"כ לר"ך אהה להיות פרוש ומודל מכל
 העם אשר על פני הארעם ולא להיות בלוואח אהה עם
 פש"טי עם והע"ז לו בלק בן לפור סלא אלי לומר שהם
 פרים כבנדים ולא חקסים פשוטים . אכל באמת הש"ב
 כא"ס צער אשר אין לו חנוכה כי אם סמה פרים
 כבנדים וכי הם ראויים לבואה שהכניא יחזר עמם קודם
 הכניאה ולהיות תמה עז לו שהחיל עליו הכניאה .
 אכל הש"ב כא"ס צער ובאמת ה' איש צער ולא כניא
 אכל כל נציחו ה' ללרד ישראל שהקביה רכה שגם
 מלאך רע יענה חנון ואפ"י האומות יודו-בצנחן של
 ישראל לכן כהן להם א' עיסנה ויפאר אה ישראל לכן
 ה' הוא אחד באומות ואין לו שני כמוהו שיחזור עמידות
 כי הקביה רכה להארות מעלות ישראל אל האומות
 וכיון שהארה ע"י צלע"ס לא ה' לר"ך להארות עוד
 ע"י אהר . ח"ש ח"ל בישראל לא קם אכל בא"ה קם
 ועמו בלע"ס ר"ל כמו שבאראל ה' ושה א' ואין שני
 כמו כן ה' בלע"ס א' ואין שני בא"ה אכל גם הוא ה'
 בן זמנו של אהונו ולא ה' ראוי לך ואמר ולא ידע מאי
 קאמר ובעת שאמר הדבר אשר הוסיף בפ"ו כפל על
 פניו והתפרסר כמו חולי טופל ר"ל כמו שאמר טופל
 וגלי עינים וכשקם לא ידע בצבצו :

א"י דהנה קשה וירא בלק אשר עשה ישראל לאומרי
 ולמה לא ראה אשר עשה לעג מלך הצען שה'
 גבור עמנו . וגם שאר דקדוקים , ונראה דהנה חסצו
 ח"ל דברים אשר אקור לישראל לעשות והמה דרכי
 אומרי כמו גר גרי או האומר לעורב לרח כמו שא"י
 בצנח (דף ס"ז) שהמה עיני כסוף האקור לישראל .
 והנה בלק בסראה ישראל נוטחין סלא בדרך העצב לא
 האמין שישראל המה למעלה מן העצב והסכינה שורה
 עליהן ובעמוד עין ידבר עליהם כי אם ה' ואלמין
 בזה לא ה' שולה אל צלע"ס לקללם . כי באכסים כאלה
 בוודאי לא החיל הקללם , רק ה' כאשר חנו רואים
 שבצוא איש פשוט אשר לא ראה מאורות עימיו אל הלדיק
 גדול וסור רואה שאוכל וסותה כמו כל איש הוא אומר
 במהם ערה בעה"ז הנה שבה הנה אל הלדיק הזה סלא
 אה כמו שאר כל איש כמו שמורגל צפי אומרי הלדיק
 מעקליאב ועלאך בארס שא"ס פשוט אומר סלא הלדיק
 באומרים עליו שהוא ונלאך סלא הוא בארס שאוכל ג"כ
 באומי . ובאמת אכילה הלדיק הוא עצום גדולה לאדומי

האדומים להעלות הכפשות האכחות וסכנות ועשה
 צום קטיעין להסכינה וצו הקטיעין אחקשעיה . לומר
 חזי צומי צרא אהינא לבדך כמ"ס צאור המאיר צלע"ס
 הוזה"ק דאחקשעיה צקטיעין דלא הוי . לומר צו
 הקטיעין שפועה הלדיק סלא ה' קטועין דבא"ס פשוט
 אינס קטועין שאוכל וסותה לסכנתו ואינס קטועין
 להסכינה אכל הלדיק עושה גם מה קטועין : וסכה
 בלק צ"ל בסראה ישראל שפוקים צבואה דברים בדרך
 כל איש לא האמין שר' עמם . אכל אהר סכלחונס סלא
 בדרך הטבע הוא נולד הכיסוף וסותה עושין מעשה אומרי
 ומכשפין . ח"ש וירא בו ר"ל סראה אה כל אשר עשה
 ישראל וסלה הדבר לאומרי ר"ל שהמה דועין וסין
 לאומרי שפועין מעשי אומרי לכן נוטחין לכן סלא לבצע
 שלפי דעתו המה דומין לבצעם סכלע"ס ג"כ אומר שהוא
 כניא ד' ובאמת לא ה' אלא מוכסף לכן הודיענו הפקוק
 ש"ס על סכנה לומר ראו שהסכינה שורה עלי אפי'
 בח"ל שא"י יוסב על סכנה וסם הסכינה שורה אפי'
 בח"ל כדלעיל באופן אה' לכן סלא לו סנה עם י"א
 מוצלרים לומר ראו שהמה עם כו' אשר ילאו מוצלרים
 סלא כדומן דבר כהה שהסצוי בוצלרים יכול ללחח וסם
 והמה ילאו מוצלגר אקור והמה אומרים שנסיעתן
 והסנהגן הכל מיד ד' עליהם הסכיל אכל המה מוסמין
 עיני הארס עיין צ"י . ח"ש סנה כסה עין כל הארץ
 סכיסה וסימח עין כל העולם לומר שר' עמם : אכל
 אי יודע האמת שהמה דומין לאומרי לכן לכה כה
 אה לי שהמה ג"כ דומה להם ואין אהה יכול לעשות
 כלום כ"א בדרך כסוף וכל העושה בדרך כסוף אינו
 יכול להע"ז כמ"ס חכמים המה להרע בו לכן אין אי
 שולה לך שחצרך אחי כי צרכך לא יועיל כי אף אם
 סזמון שהמה צרכת איש וסחצרך כסיה עיני הארס
 ש"סצור שהוא מלך צרכך . אכל אי יודע שאף אם
 לא צרכת אותו ה' ג"כ מוחצרך שא"ס סה הוא מוצרך
 לא מלך צרכך (עיין בענח"ל) ח"ש כי ידעתי אי
 יודע האמת אה אשר חצרך מוצרך ר"ל סה כצר מוצרך
 בלא צרכך ואשר תאיר יואר זה יכול אהה לעשות
 שיואר איש מלך קללתך לכן אהר לו חלקים לא חלק
 כי צורך סה כי סנה למעלה מן העצב ובדוכים סנה
 לר' כי המה דבוקים בצומי הגדול וצורך סנה צלע"ס ד' :

מאן ד' לחתי להלך עומס . הלשון לחתי סה לכאורה
 שפה יתר כי מה ה' חקר אם ה' כח"צ מאן
 ד' סאלך עומס . וגם להלן כה אהר בלק אל קה הענע
 מהלך ק' למח כי סומע סומע סל"ל וגם מהלך אלי
 הלך אלי סל"ל . "ד" "ד" וגם ק' מה סלה לו
 כד סכצך מאור מה יועיל זה כיון שאין עימין אותו
 להלך וגם מאי סה סל" קענח או גדולה מה חקר
 סוקרס אם כח"צ לא אוכל לעצור פי ד' וסו לא